

Марш на Дрину и/или Лили Марлен?!

Пише: Владимир Кецмановић
понедељак, 28 јануар 2013 00:51

Председник Генералне скупштине Уједињених нација Вук Јеремић је првог дана православне Нове године био домаћин новогодишњег концерта, на којем се Србија представила наступом хора “Вива вокс”.

Наиме, као председавајућа Генералној скупштини, Србија је имала право да изабере дан који ће у УН њој бити посвећен.

И – рекао бих, интелигентно и оправдано – одабран је управо тај дан.

Као што је, такође оправдано, част да презентује Србију припала управо поменутом хору, који представља истинску музичку атракцију.

Поред свог стандардног репертоара, “Вива вокс” је, како контексту и приличи, отпевао низ српских традиционалних песама.

Међу тим песамама нашао се и Марш на Дрину, који, поред музичких квалитета, има посебну симболичку тежину.

Марш на Дрину и/или Лили Марлен?!

Пише: Владимир Кеџмановић
понедељак, 28 јануар 2013 00:51

Реч је о маршу који симболизује хероизам и трагику српског учешћа у Првом светском рату, обележеног незапамћеним жртвама које су довеле до – ако се узме у обзир бројност и снага српске војске и бројност и снага српских противника – индолентност и “индолентност” српских савезника и “савезника” да за сада не коментаришемо – једне од најимпресивнијих победа у историји ратовања.

И победе којом су Срби – имајући у виду бројност и снагу српске војске и бројност и снагу српских сабораца и “сабораца” – дали несразмеран допринос победи групе земаља која се и данас званично назива “савезницима”.

А међу тадашњим српским савезницима и “савезницима” се налазе и Сједињене Америчке Државе, земља на чијој територији је смештен простор на ком је концерт одржан и која рад Уједињених нација у великој мери контролише.

Наивни би рекли – све је логично да логичније бити не може.

Е, али тада – као шамар наивнима – стиже протест бошњачких удружења у Сједињеним Америчким Државама и реакција генералног секретара Уједињених нација Бан Ки Муна који им се “извињава”.

Образложење протеста Бошњака, ако апстрахујемо ружне речи и пропагандне флоскуле, и ствар покушамо прилагодити правилима здравог расуђивања, отприлике гласи – Марш на Дрину су у балканским ратовима деведесетих година прошлог века певали припадници српских снага који су се против бошњачких снага борили. А у тим ратовима су чињени злочини. Дакле – ту песму су певали и људи који су вршили злочине нас Бошњацима. Па је “иста” за њих увредљива.

Мотив за “извињење” Бан Ки Муна, који је концерт “Вива вокса” претходно поздравио је,

Марш на Дрину и/или Лили Марлен?!

Пише: Владимир Кеџмановић
понедељак, 28 јануар 2013 00:51

претпостављам, комбинација “политички коректног” страха од незадовољства “политички коректних” Бошњака и мешавине неразумевања и “неразумевања” проблема, које би се најсликовитије дало описати стихом “ја нисам одавле” из истоимене песме бенда “Забрањено пушење”.

Но, ако Бошњаци и Бан Ки Мун могу да се праве блесави, хајде да се мало блесави правимо и ми.

Па кажемо:

Добро, можда су неки од људи који су деведесетих у Босни чинили злочине заиста певали Марш на Дрину. Али је, исто тако, не само могуће него и извесно да су неки други људи који су у исто време на истом простору чинили злочине, певали и бројне друге песме.

И да ли би, онда, посматрано из бошњачке “перспективе”, ваљало забранити све српске песме? А посматрано из српске – будући да су деведесетих злочини чињени и над Србима, и да су их значајним делом чинили тадашњи Муслимани а данашњи Бошњаци, којима, такође, није страна да запевају – забранити и све бошњачке – од “У Стамболу на Босфору”, преко “Мујо кује коња по мјесецу”, па надаље... Реципроцитет у односу са Хрватима и њиховим “мелосом” или “глазбом” се подразумева...

Наравно да не би требало. И наравно да је то немогуће.

И наравно да ће величанствени Марш на Дрину опстати упркос бошњачким удружењима у САД, а и “шире”, и упркос конформизму генералних и осталих секретара (седморицу секретара СКОЈ-а препоручљиво је изузети, како због оправдане одсутности, тако и

Марш на Дрину и/или Лили Марлен?!

Пише: Владимир Кеџмановић
понедељак, 28 јануар 2013 00:51

због основане претпоставке да конформизму нису били склони).

Биља Марлен

Овај случај се, међутим али очекивано, испоставио као идеалан повод да се огласе српски аутошовинисти, или ти себемрсци, који, по правилу, чврсто стоје на линији бизарних шовинистичких удружења припадника народа и “народа” са којима су Срби ратовали.

Будући да немам ни довољно простора ни довољно мотива да се овом „пригодом“ бавим свим аутошовинистичким генијалцима, од стручњака опште праксе Горчина Стојановића, па надаље, осврнуо бих се на нове враголије једне од јунакиња колумне из прошлог броја, паланачке филозофкиње Биљане Србљановић, у новије време познатије под псеудонимом Твитер тета.

Која се, опет, посебно истакла.

Како њен новопечени надимак казује, несуђена градоначелница Београда се и најновијим поводом – а где би друго – огласила на твитеру. Залудни српски штампани, а богами и електронски медији су ове, као и претходне бисере њеног духа, стали да бесомучно преносе. А онда су, незадовољни оним што им је пренесено, интернет корисници који, иако не деле њене „политичке ставове“, деле Тетину љубав према пијачном дискурсу, почели са пљувачином.

Марш на Дрину и/или Лили Марлен?!

Пише: Владимир Кеџмановић
понедељак, 28 јануар 2013 00:51

[Redacted text block]